

Co si myslet o hře Vaše násilí, naše násilí?

Letmo reaguji na vyjádření novináře Jandourka, katolického kněze „v záloze pro případ zaopatření v případě blízkosti smrti“, na Fórum 24. Hmmm nevím. Profesor Halík se měl podle něho vyjádřit ve smyslu, že po druhém zhlédnutí hry pochopil, co chtěl autor s jistou expresí vyjádřit a že s tím

souhlasí. Těm, které to pohoršuje, podsunul učení apoštola Pavla o jezení masa pocházejícího z pohanských obětních rituálů. Kdo nesnese původ tohoto jídla, ať ho nejí. Význam v epistoletě je však špetku jiný, ve smyslu - ať ti silní ve víře neuvádějí do hříchu ty, kdo jsou ve víře slabí. Necítím se být katolickým skrupulózním či slabým křesťanem ve víře, slovy profesora Halíka, člověkem, kterého hned všechno pohoršuje. Nesouhlasím ani s jeho výrokem, ač sám o sobě věčným a takto se mu nic vytknout nedá, totiž, že kdo je slabý ve víře a nesnese dané divadelní paralely, ač skrze náboženské symboly, tak ať na hru nechodí. Profesor je na prvním místě pastýř, a pastýř by měl být především na straně těch, kdo „slabí“ jsou, tedy těch pohoršených, a snést třeba i trochu posměchu od těch „silných“. Když byl pařížský incident v Charlie Hebdo, tehdy novinář a bývalý aktér roku 1989 pan Žantovský, bojoval za maximální svobodu vyjádření se, ač to i někoho uráží. Tehdy i mírumilovný papež František, ale také ovšem normální chlap, řekl z balkonu svého neobývaného bytu celému světu, že kdyby někdo zesměšnil a ponížil jeho matku, tak mu dá pěstí a ukázal na svého státního sekretáře. Že by také prostáček Boží a „slabí vírou“ dle nositele ceny Tempeltona?

No, na hru jsem nešel a ani bych nešel, a vadí mně, že se takováto "kultura" financuje s mých daní. Jako správce kostela, který potřebuje opravit, a je také kulturním stánkem, bych věděl, jak s danými státními financemi naložit, ovšem, šance zde není, jelikož nejsme památka. Ovšem na takovéto drama blízké pornografii, peníze jsou a také nejsou památkou? Vadí mi arogance ředitele divadla, který měl vědět, že budou zesměšněny jak náboženské, tak i státní symboly, a který se vyjádřil, že když nedostane jistou dotaci na tyto dvě hry, tak na pokrytí hry použije finance z Ministerstva kultury. Zatím nikdo odsouzen za hanobení státních symbolů nebyl, když pomineme i ty urážky náboženské. Je však zvláštní, že když kdosi v Olomouci pokreslil politické plakáty v tramvaji, tak šel sedět :-). Lidé, co vyvěsili Zemanovy super obří trenky místo hradní standarty, tak si také cosi vykoledovali, ale zde to však zatím nevadí! Doufám, že jen zatím.

Proto zase mně, naopak, nevadí narušení divadelního představení a pokládám to ve svobodné společnosti již zmíněných „svobodomyšlných“ pánů za adekvátní vyjádření nesouhlasu k něčemu, co uráží. Koneckonců "Slušní lidé" měli vstupenky platné a místo potlesku vyjádřili svůj soud tímto způsobem, aneb na hrubý pytel, hrubá záplata. Že měli někteří svou minulost? No a které kultura je k tomu takto vychovala? Chtěl-li vyvolat autor hry jakýsi šok, tak zde ho měl v přímém přenosu a může být rád, že šlo jen o lidskou hradbu. V dějinách, které mnozí pokládají za státotvorné a na něž se rádi mnozí obrací, byly i jiným způsobem projevené „okenní“ nesouhlasy, dodnes mnohými glorifikované. Když bezbřehost svobody, tak tedy bezbřehost. Ovšem narušit mně někdo takto bohoslužbu, tak také zavolám policii, či se neovládnu a vykážu dle možností, a v umenšené emotivní přičetnosti k tomu něco přidám, koneckonců jeden to už udělal a farizeové s velekněžími, hladcí intelektuálové a myslitelé, se nad tím dosti pohoršovali...

Když se v Olomouci objevily plakáty zvoucí na jakýsi rockový koncert v době našich studií, byla na něm vidět Svatá rodina, kde měl malý Ježíšek hlavu prasátka. Tehdy se vyjádřil kdesi v soukromí jistý hierarcha, že by potřeboval sprejera. Ochotu k této výzvě projevil opět jeden jistý profesor, koupil sprej a plakáty zastříkal. Byl také pochopitelně jat policií a dohra byla taková, že na epicentru výroby těchto plakátů visel nějakou dobu nápis "sorry", když se vše vysvětlilo. Kolik však pan profesor zaplatil u přestupkové komise, nevím.

Snad ještě mezi normálními chlapy platí, že se lze pohádat, ovšem když urážka přesáhne jistou mez, tak přichází ruční debata, doporučená jistým vyhazovačem na lidových zábavách zastávajícím dnes, co do křesťanstva, místo otce a náměstka Hlavy mystického těla Kristova. Je to nehumánní způsob vyjádření nesouhlasu k osobní urážce? Zdá, se, že mezi současnými „absolutními intelektuálními svobodomyšlníky“ chybí jakási zdravá a přirozená chlapskost, či snad lépe, rytířskost.

Připomíná mi to, že když ve válečném stavu parlament v ohrožené Anglii hledal vůdce, tak našel opravdového muže, pana Churchilla. Intelektuálové, nebo spíše, úzkostlivá děvčata v nažehlených oblecích, už už chtěli kapitulovat před Hitlerem a vyjednávat ve snaze, že se něco zachrání, ale Churchill je vykázal do patřičných mezí. Válka doznala zvratu a karta se obrátila. Co by se stalo po kapitulaci si dokážeme představit. Tato pážata demokracie, až si vyprala spodní prádlo po strachem prožité době, se však vítěze války po válce opět s jemností sobě vlastní zbavila, a pokračovala ve "své nažehlené demokracii".

Vážím si slovních vyjádření a komentářů pana kardinála Dominika k této nepříjemnosti. Jeho odvahy stát na straně těch, kdo „slabí ve víře“ tápou.

Asi tak.